

Sentencja

- 1) Artykuł 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wykładni konwencji międzynarodowej w sposób, który nie zapewnia na warunkach co najmniej równie korzystnych jak te przewidziane przez to rozporządzenie poszanowania celów i zasad leżących u podstaw wspomnianego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 71 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wykładni art. 31 ust. 2 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, sporządzonej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r., zmienionej protokołem sporządzonym w Genewie w dniu 5 lipca 1978 r., zgodnie z którą powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa lub wyrok ustalający nieistnienie stosunku prawnego lub prawa w jednym państwie członkowskim nie dotyczy tego samego roszczenia co powództwo regresowe wytoczone z tytułu tej samej szkody między tymi samymi stronami lub ich następcami prawnymi w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's Gravenhage — Niderlandy) — Georgetown University przeciwko Octrooicentrum Nederland, działającemu pod nazwą NL Octrooicentrum

(Sprawa C-484/12) (¹)

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania świadectwa — Możliwość uzyskania kilku dodatkowych świadectw ochronnych w odniesieniu do tego samego patentu)

(2014/C 52/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank 's Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Georgetown University

Strona pozwana: Octrooicentrum Nederland, działające pod nazwą NL Octrooicentrum

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank 's-Gravenhage — Niderlandy — Wykładnia art. 3 lit. c) i art. 14 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego

dotkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1) — Warunki uzyskania świadectwa — Ważny patent podstawowy obejmujący wiele produktów — Uprawnienie do świadectwa dla każdego produktu

Sentencja

W okolicznościach takich jak okoliczności sprawy w postępowaniu głównym, w których w oparciu o patent podstawowy i zezwolenie na obrót produktem leczniczym składającym się z mieszaniny kilku składników aktywnych uprawniony z patentu uzyskał już dodatkowe świadectwo ochronne na tę mieszaninę składników aktywnych, chronioną przez ten patent w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, wykładni art. 3 lit. c) tego rozporządzenia należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by uprawniony z patentu uzyskał również dodatkowe świadectwo ochronne na jeden z tych składników aktywnych, który sam jest również jako taki chroniony przez wspomniany patent.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko The Bridport and West Dorset Golf Club Limited

(Sprawa C-495/12) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienia — Artykuł 132 ust. 1 lit. m) — Świadczenie usług posiadających ścisły związek z uprawianiem sportu — Dostęp do pola golfowego — Gracze niebędący członkami klubu golfowego uiszczający opłaty za korzystanie z pola golfowego („green fee”) — Wylączenie zwolnienia — Artykuł 133 akapit pierwszy lit. d) — Artykuł 134 lit. b) — Dochód dodatkowy)

(2014/C 52/34)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona pozwana: The Bridport and West Dorset Golf Club Limited